

saa godt som uspiseligt; desuden er Fuglen en saadan Pryd for vore Fjorde og Bælter og deres Kyster, at det vilde være ganske urigtigt af Lovgivningsmagten at nægte den saa megen Beskyttelse som muligt.

Lappedykkere. Disse har hidtil været jagtbare fra 16. Juli, et alt for tidligt Tidspunkt, da de ofte endnu i Juli har ganske smaa Unger. Den Skade, Lappedykkerne forvolder, er for ringe til at retfærdiggøre en saa tidlig Jagttermin; fra 21. September til 31. December vil være passende.

Sølsorte, Sjæggere og andre Drosler. For at have færrest mulige Datoer er Jagt-tidens Begyndelse sat til 21. September i Stedet for 16. September.

Fasaner ønsker man af jagtlige Grunde givet en lidt længere Fredning (fra 1. Februar — nu fra 15. Marts). Der har indenfor Udvalget været nogen Stemning for at foreslaa en endnu længere Fredning; om dette Forslag er der dog ikke opnaaet Enighed.

Svømmefugle (med Undtagelse af Terner, Svaner, Svømmeænder, Taffelænder og Lappedykkere; Terner jfr. § 18 c., Svømme- og Taffelænder og Lappedykkere se foran, Svaner se nedenfor). Denne omfattende Betegnelse indeholder bl. a. Dykænder og Skalleslugere. Disse Fugle er for Tiden fredede fra 1. April til 30. Juni. Denne Fredningstid er imidlertid alt for kort. I strenge Vintre nedskydes de ved Vaager og lignende Steder, og skønt de som dykkende er bedre stillede end Svømmeænderne, bør dette ikke finde Sted. Da de yngler sent, og Ungerne vokser langsomt, er det ogsaa for tidlig at lade Fredningstiden ophøre med Juni Maa-neds Udgang. Derfor foreslaas en Fredningstid fra 1. Februar til 20. September. — Til denne Gruppe hører ogsaa Maager, Kjøver, Stormfugle, Skarver, Lommer o. a.; af Hensyn til den Skade, Maager kan forvolde, er Jagttiden sat frem til 21. September (nugældende Lov 1. November), men samtidig er der foreslaaet en længere Fredningstid for den store Havmaage, som er aftaget i Antal. Fredningstiden for de øvrige Svømmefugle er foreslaaet noget udvidet; den eneste af disse, der kan volde nævneværdig Skade, er Skarven, men denne er som Ynglefugl aldeles udryddet her i Landet, og Antallet af overvintrende er gennem Præmiebetalingen meget indskrænket; det vil sikkert vise sig tilstrækkeligt at give Lov til at skyde Skarven fra 21. September til 31. Januar.

Skovsneppen. Jagttiden for denne Fugls Vedkommende er foreslaaet lidt forandret væsentlig for at søge beskyttet en ynglende

Bestand her i Landet. Sneppen har vist sig paa Rede flere Steder i Danmark, og det vil da være rimeligt at indskrænke Foraarsjagten noget og at opsætte Efteraarsjagten saa meget, at Aarets Ungfugle kan have Lejlighed til at trække bort forinden, hvorved Muligheden for Bestandens Forøgelse bliver større.

For *Svaner* foreslaas den gældende Fredningstid i det væsentlige bevaret, idet dog 16. November foreslaas ændret til 14. November. Denne Ændring begrundes udelukkende med, at man ønsker at have saa faa Datoer som muligt, og den 14. November er i Forevjen benyttet, medens den 16. November er en „ny“ Dato.

Til c. De herunder nævnte Fugle er med faa Undtagelser ikke blot ikke skadelige, men direkte nyttige; det er da ganske selvfølgeligt, at de fredes. Rørdrummer, Storke, Traner, Præstekraver, Stenvendere, Klyder og Glenter har før været omtalte. *Ravnen* bør nu have absolut Fred; den er saa at sige en historisk Fugl, Odins Fugl, og Antallet er nu saa indskrænket, at der kun er 4 à 5 beboede Ravnereder tilbage her i Landet. Den Skade, *Ravnen* gør, er for ringe til at tjene til Undskyldning for at udrydde en saadan Fugl.

Turtelduer og *Steppenhøns* kommer her kun tilfældigt, men naar de kommer, bør de have gæstfri Behandling og ikke straks nedskydes, saa at enhver Mulighed for Nydannelse i vor Fauna derved udelukkes.

Uglerne er som aldeles overvejende Museædere nyttige og bør derfor fredes.

Terner kan kun gøre lidt Skade paa Fiskekulturer, *Alliken* paa Skovkulturer; naar det tillades at fjerne dem dér, er der al Grund til i øvrigt at frede disse Fugle helt.

Til § 19.

Udvalget har ønsket for Oversigtens Skyld at udskille Bestemmelserne om Fredning af Yngel, Æg og Røder fra de øvrige Fredningsregler og samle dem i en særlig Paragraf. Hovedreglen er den samme som den nugældende. Men i Undtagelsesbestem-melsen foreslaas den Ændring, at Æg af Viber, Terner og den store Havmaage ikke maa borttages. Det er Udvalgets Opfat-telse, at de nævnte Fugle har Brug for den her foreslaaede Beskyttelse. Derimod fore-slaas, at Maageæg — med den foran nævnte Undtagelse for den store Havmaages Vedkommende — skal kunne borttages indtil den 1. Juni (hidtil 25. Maj). Disse Fugle har i de senere Aar formeret sig meget stærkt.